

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **Tetemre hívta**

Forrás: **Nemzeti Ujság**

Bp.
(Hely)

1919. XI. 18
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

9.439

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Tetemre hívta

kuttáig és Londontól a Fokvárosig. Huszonhárom éve csak — tehát egy emberöltő sincsen — hogy ilyen nagy, gazdag, Számonkérte, hogy miért tiporta sárbahatalmas és irigyelt volt ez az ország. És Szent-István koronáját, miért aggatta ma-ma... itt állunk árván és egyedül, mint a gát tele céda, vörös rongyokkal és miérmegszedett fa, kifosztva és barátok nélkül, vitte romlásba az országot? Szavaiba, szinte megalázva és porba gázolva olyan ellen-hogy nyomatékosabbak legyenek, beledő-ségektől, akiket még csak tíz év előtt is rögtek a citadella ágyui, amelyeknek érc-számba se vettünk!... Hogy az oláhok torla azelőtt, régen, mindig örömet és ün-negyedfél hónanig üljenek és parancsoljanepet hirdetett a magyar fővárosnak. nak a magyar fővárosban, hogy a csehek Valamikor, régen — mindössze csak 25elfoglalják Pozsonyt, az egész Fölvidéket évvel ezelőtt — szintén megdördültek és ötven kilométernyire táborozzanak Bu-Gellérthegyi citadella ágyui. A honfoglalásdapesttől, hogy a szerbek betörjenek az ősi ezeréves fordulóját ünnepelte az ország Pannóniába és megszállják Pécsét: olyan amely mérhetetlenül gazdag volt akkor örült agyrem volt még csak tíz év előtt is, igazi tejjel-mézzel folyó Kánaán. Angolokhogy aki el merete volna mondani, azt men-es amerikaiak, franciák és olaszok egymás-ten meglincseli a népharag, vagy bolondok-után fődöztek föl bennünket és megállapi házába csukatja az orvosi szakvélemény. tötték rólunk, hogy mi vagyunk a kultura Ki tette hát, hogy mégis megértük ezt a és a civilizáció pionirjai Kelet felé. A né-rettentő zuhanást, amelynek szégyenét ki metek pedig — akik már ismertek, sőt ér-nem törli a históriából semmi hatalom? demünk szerint értékelték is bennünket — És aki tette, számoljon érte most, amikor a a németek ideküldték a császárjukat és ek-magyar nemzeti hadsereg fővezére tetemre kor hangzott el az a híres pohárköszöntő:hívja a bünösöket. Akik megtagadták a nem-mely egyszerre fontos politikai faktorrázet ezeréves multját, akik sárba tiporták avatta a magyar nemzetet. a nemzet koronáját és színeit, akik román

Es ezt a pozíciót meg is érdemeltük ak-kézre juttatták ezt a várost és az ország kor, mert nagyok, hatalmasok és gazdagokkétharmadát szabad prédára engedték el-voltunk. A londoni dock-munkás magyarlenségeinknek: a vörösek és fölbujtók, a ter-cukorral édesítette a kávéját, Braziliábanporisták és az uszitók, a hóhérok és az ér-magyar lisztből sütöttek kenyeret, a Ganz-telmi szerzők — mind a bíróság elé valók, gyár kéregöntvényei és malomhengerei, hogy megbünhődjenek a légszörnnyűb haza-Diósgyőr fogaskerekei és hajógerendái ép-árulásért. Instauratio ab imis fundamen-pen ugy vertek minden rekordot a világ-tis: ezt kéri, ezt reményli a nemzet a fő-piacokon, mint a Bánát buzája, a Fölvidékvezértől!

borá, fája és a magyar dohány. Az «Adria» pedig, Fiuméből induló hajói révén, szét-hordta a magyar lobogót a földkerekség minden vidékére. Pernambuccótól Kal-

íváros házinyomdája 1919.